

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Norman Vincent Peale
STAY ALIFE ALL YOUR LIFE

Copyright ©1957 by Prentice-Hall, Inc.

Copyright renewed ©1985 by Dr. Norman Vincent Peale

All rights reserved.

Originally published by Fireside, a Division of Simon & Schuster, Inc.

Translation Copyright © 2023 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-04616-8

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

NORMAN VINSENT PIL

MOĆ

KREATIVNOG

MIŠLJENJA

Prevela Tatjana Milosavljević

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2023.

„Živi svaki dan svog života.“
Džonatan Svift

Mojoj supruzi

RUT STAFORD PIL

Sa zahvalnošću na mudrim savetima,
strastvenoj podršci i istrajnoj pomoći koju mi
je pružila za vreme pisanja ove knjige

Čitaocu

Dragi prijatelju:

Cenim interesovanje koje si pokazao za ovu knjigu. Pisao sam je imajući tebe na umu. Njena svrha je da ti pomogne da uživaš u ispunjenijem životu. Volim da mislim da ćeš čitanjem, i što je još važnije, primenom predloga koji se u knjizi nalaze, razviti svest o dobrostanju, postati vitalniji i da ćeš razviti snažniji osećaj za življenje.

Ovaj željeni rezultat se postiže primenom izvesnih jednostavnih formula. Ali to nije lako. Nema laganog puta ka srećnom životu. Međutim, on nije nedostižan.

Verujem da je Božja želja da budemo puni energije i poleta; da imamo dinamično zdravlje tela, uma i duše. Sasvim sigurno je energičan život Božja namera. Ne možemo doći ni do jednog drugog zaključka ako čitamo Bibliju. Život isijava sa njenih strana. Jedna od najkarakterističnijih izjava kaže: „[...] Ja dođoh da imaju život i izobilje.“* (Jovan, 10:10).

Kada je reč o isticanju načina na koji se postiže dobrostanje, vitalnost, polet i efikasnost u životu, ova knjiga predstavlja korak dalje u odnosu na moju prethodnu knjigu *Moć pozitivnog mišljenja*. Moja prethodna knjiga je istakla kako da se razmišlja pozitivno o problemima.

* Biblijski citati davani su prema prevodu Đure Daničića Starog zaveta i Vuka Karadžića Novog zaveta. (Prim. ur.)

Norman Vinsent Pil

Ova knjiga pokušava da pokaže kako da se ove pozitivne misli primene i iskoriste, i kako da se verom u njihovu moć uspe u postizanju onoga što želite u životu.

Žao mi je što ne mogu da obećam odgovore na sva pitanja. Ko može? Ali ovde se pružaju neki odgovori za efikasno življenje. Ovaj sud temeljim na iskustvima mnogih koji žive po principima koji su opisani u ovoj knjizi, i neke od tih inspirativnih priča su u njoj i spomenute. Iskreno verujem da ćeš uz ovu knjigu i ti naučiti da živiš dinamično i srećno čitavog života.

Želim da izrazim zahvalnost svojoj kćerki Margaret En Pil na dragocenoj pomoći u vršenju dužnosti asistenta prilikom pripremanja rukopisa. Zahvaljujem se magazinu *Gajdposts* na dozvoli da citiram raznovrsne članke.

Norman Vinsent Pil

PRVO POGLAVLJE

VELIČANSTVENA MOĆ VERE

Svaki pojedinac formira sopstvenu procenu sebe, a ta osnovna procena umnogome određuje šta će on postati. Ne možete više nego što verujete da ste kadri. Ne možete da budete više od onoga što verujete da jeste. Vera podstiče vašu unutrašnju snagu. Imajte vere u veru. Ne plašite se verovanja u veru.

Jednom prilikom, dok sam pre predavanja večerao s prijateljima u hotelu *Sautvest*, jedan čovek je ušao u restoran i pitao za mene.

U razgovoru, iznenadio je moje prijatelje i mene rekavši: „U ovaj grad došao sam kao skitnica.“ Primećujući našu zbunjenost, nastavio je: „Baš tako – skitnica, lotalica.“ Ova izjava bila je tako neverovatna, s obzirom na očigledno dobrostojećeg čoveka koji je govorio, da smo nastavili pažljivo da ga slušamo.

Rekao nam je da je u Zapadnoj Virdžiniji, pre nekoliko godina, počeo mnogo da pije. Gubio je jedan posao za drugim, a svako novo radno mesto nalazilo se niže na ekonomskoj lestvici, sve dok najzad nije stigao do samog dna. Prljav i neobrijan, lutao je ulicama površno pokušavajući da nađe posao, u čemu nije uspeo. Dovedena do očajanja, žena ga je naposletku ostavila. Bez krova nad glavom i pare u džepu, poražen,

napustio je grad i stao besciljno da „skita“ prema zapadu. Spavao je u senu, u ambarima i uličicama. Obroke je proasio idući od vrata do vrata.

Jednog dana, ljubazna gospođa dala mu je da jede na tremu iza kuće i posmatrala ga kako satire hranu. „Izgledate kao valjan mladić“, primetila je. „Ne bi trebalo da budete u ovakvom stanju. Daću vam nešto što može da vam promeni život, samo ako hoćete to da upotrebite.“

Ušla je u kuću i vratila se s knjigom. „Pročitajte ovo“, rekla je. „Činite kako kaže i od vas može opet da postane koristan čovek.“

Naš prijatelj nastavio je svoje sporo putovanje na zapad, noseći knjigu u džepu odrpanog kaputa. Nemajući pametnija posla, ali zato imajući vremena napretek, pročitao je na desetine puta svaku reč u njoj. Često je, da bi izbegao zimsku hladnoću, odlazio u biblioteke i tamo čitao svoju knjigu.

Postepeno, njena jednostavna poruka počela je da prodire kroz njegove mračne misli i prožima njegovu svest. „Pomiri se s Bogom, promeni svoje misli i način života; veruj i uspeh neće izostati; s verom sve možeš, veruj da možeš i moći ćeš.“ To je bila misao vodilja knjige.

Naposletku je, kroz praksu, naučio da se moli i ima vere. Iskreno je isprobavao predloženu duhovnu tehniku i promena je počela. Stigao je tako u ovaj teksaski grad, jer mu je rečeno da će ga tu određeni čovek zaposliti. „Dok sam prilazio njegovoj kući, jedna lepa devojka je metlom čistila stazu. Da li ćete mi verovati kad vam kažem da je ona danas moja supruga?“, s osmehom je upitao.

Radio je mnogo malih poslova, a svaki je bio bolji od prethodnog. Zatim je osetio želju da postane knjigovođa, jer je voleo da se bavi brojevima i imao je nešto iskustva iz vremena pre pića. Jednog dana, kompanija koja je trgovala cevima za naftna polja zatražila je od njega da napravi procenu posla. Nikad se ranije nije hvatao tako složenih zadataka, ali se pomolio, pažljivo proučio problem i naposletku vrlo precizno izračunao troškove. S obzirom na nedostatak iskustva, bio je to pravi podvig. Od tada, nastavio je da napreduje i postao vrlo uspešan čovek.

Završivši svoju čudesnu priču, izvukao je iz džepa musavu, pohabanu knjigu koju je nosio na svojim lutanjima i nežno je stavio na sto, rekavši: „Svako može da uradi ono što sam ja uradio, a većina neće morati da pređe tako dugačak put. Tajna je u tome da imaju vere, veruju i postupaju u skladu s tim.“

Iskustvo ovog čoveka demonstrira zakon koji je sažeto iznet u dinamičnim i kreativnim učenjima Isusa Hrista. „Ako možeš vjerovati: sve je moguće onome koji vjeruje“ (Marko, 9:23). Dok obučavate svoj um da veruje, defetističke tendencije bivaju preokrenute i sve počinje da se iz domena nemogućeg prebacuje u domen mogućeg.

Prvo, postanite vernik i verujte u Boga, ne samo akademski, već čvrsto verujte u Njega kao svog vodiča i istinski primenjujte duhovna načela. Drugo, verujte u sebe, u ljude i u sam život. Imajte iskrenu želju da služite Bogu i ljudima i prestanite da sumnjate, prestanite da razmišljate negativno.

Kako da imate vere? Jednostavno počnite da živite u skladu s njom, molite se iskreno i smerno i steknite naviku da uvek očekujete da će se dogoditi ono najbolje. Ovaj tip razmišljanja će odmah izazvati preusmeravanje toka vašeg života, jer je život uvek u stanju toka, u ovom ili onom pravcu. Faktori neuspeha kretaće se u suprotnom pravcu od vas, a faktori uspeha će se, magnetnom privlačnošću, kretati prema vama. Dinamičan i pozitivan stav je snažna magnetna sila koja, po samoj svojoj prirodi, privlači dobre rezultate.

Ovo, naravno, ne znači da ćete dobiti sve što želite. Kad živite na bazi vere, vaše želje biće samo za onim što možete da zatražite u ime Boga. Ali sve što bi trebalo da imate, sve što je dobro za vas, biće vam dato. Nema granica onome što će Bog dati onima koji žive prema Njegovim zakonima.

Pod uspehom, dabome, ne podrazumevam da postanete bogati, slavni ili moćni, jer to ne mora obavezno predstavljati dostignuće. Odista, takvi pojedinci neretko su žalosni promašaji kao ličnosti. Pod uspehom podrazumevam razvoj zrele i konstruktivne ličnosti.

Primenom načela konstruktivnog mišljenja možete ostvariti svoje dostojne ciljeve. Prirodan ishod življenja u skladu s kreativnim načelima jesu kreativni rezultati. *Verovati i stvarati* osnovni je postulat uspešnog življenja. Kroz veru u Boga i sebe, život možete da učinite onakvim kakav želite da bude.

Frenk Lojd Rajt, čuveni arhitekta, koga nazivaju jednim od najkreativnijih genija svih vremena, rekao je: „Ono u šta istinski verujete uvek se dogodi. Vera u nešto doprinosi da se to i ostvari. Mislim da se ništa neće ni dogoditi sve dok istinski i duboko ne poverujete u to.“

Biblijski zakon, „[...] po vjeri vašoj neka vam bude“ (Matej, 9:29) izražava istinu da mera u kojoj dobijate Božje blagoslove precizno zavisi od stepena u kojem verujete.

Mogu se dati brojne ilustracije delovanja ovog načela. Na primer, jedna žena mi je rekla da je godinama potcenjivala sebe kao „onu najružniju“ među četiri sestre. Ostale tri, navodno lepše sestre, uvek su joj govorile da je ružna i neprivlačna i ona je poverovala u tu tvrdnju.

A onda joj je prijateljica rekla: „Ali ti nisi ružna. Pokušaj da zamisliš sebe kao iskrenu i privlačnu osobu kakva jesi. Šarm“, nastavila je, „ne dolazi iz bočice. Dolazi od pravilnog razmišljanja i radosnog življenja. Odluči, dakle, kakva želiš da budeš i potom zamisli sebe baš takvu. Smerno veruj da će, uz Božju pomoć, ta tvoja zamisao postati stvarnost.“

Ova prijateljica postavila joj je direktno pitanje: „Šta zaista želiš od života? Na to pitanje moraćeš da odgovoriš konkretno, pre nego što budeš imala šanse da to i dobiješ.“ Bilo je to mudro pitanje, jer se ciljevi nikad ne mogu postići pre nego što se konkretno formiraju u glavi.

„Ako baš želiš da znaš“, odvratila je ova postiđeno, „želim muža i decu i dobar dom.“ (Njene sestre, koje su sve bile udate i imale svoj dom, uverile su je da je suviše neprivlačna, te da nema svrhe da se nada da će se udati.)

„Nemoj da ti je neprijatno zbog tako normalne želje“, rekla je njena prijateljica. „Da bi postigla taj dostojan cilj, čuvaj u mislima sliku doma i muža i dece koju želiš. Zatim stavi želju u Božje ruke, da ti je ispuni ili

uskrati. Ako je Njegova volja, ispuniće ti je. Zamoli Ga da razvije tvoju ličnost da bi bila spremna da postaneš supruga i majka. Moli Boga da te učini lepom, šarmantnom i dobrom.“

Ova žena je stvorila i čuvala takvu sliku u glavi, pretvarajući je s neumoljivom upornošću u stvarnost, i tako se ova priča o Pepeljuzi obistinila.

Neki ljudi žale se da samo talentovani ili uspešni mogu da koriste ove kreativne tehnike. Takvo razmišljanje je opasan vid racionalizovanja neuspeha. Što je neko po prirodi više ljubomoran, to je kritičniji prema onima koji su nešto postigli.

Ako ste kritični i stalno pričate negativne stvari, moguće je da su vaši sopstveni neuspesi izazvani zbrkanim, mržnjom ispunjenim umom. Kad vam je drago zbog tuđih uspeha i kad se radujete zajedno s njima, to je znak mentalnog zdravlja. Ne poredite nikad sebe ni svoja dostignuća s drugima, već samo sa samim sobom. To će vas primorati da dostignete više standarde i dostignuća. Ne poražavajte sebe gajenjem zluradih ili ljubomornih misli. Mislite ispravno, s ljubavlju, nadom i optimizmom, i ostvarićete pobeđu u životu.

Demonstracija ovih činjenica opisana je u pismu koje sam dobio pre nekoliko godina od čoveka koji ih je primenjivao u teškim situacijama.

Dragi doktore,

Pre nedelju i po dana bio sam kontrolor karata i razvodnik u jednom bioskopu u Bronksu. Tada mi je gazda rekao da mu posao loše ide i dobio sam otkaz. U srcu i duši, međutim, nisam se bojao, jer je u moj život ušla vera.

Posle nedelju dana više nisam imao novca, a pošto sam još uvek bio bez posla, otišao sam u njujorški Zavod za zapošljavanje i popunio molbu za posao u hotelu. Zamišljao sam sebe kako dobijam dobar posao. Dan kasnije, pozvao me je jedan čovek i dao mi dobar posao u hotelu, plaćen bolje nego onaj prethodni; 42 dolara, dok sam ranije dobijao svega 27,56.

Dakle, sve ovo naučio sam u metodističkoj crkvi Marbl kolegijat, prisustvujući nedeljnoj liturgiji. Moj život se poboljšao, a i ja se poboljšavam. Moj život okreće se prema svetlosti i dobroti, a mrak neznanja je iz njega izbačen. Znam kako da uspem i ne posustajem. Volim crkvu i pomoći ću joj koliko god mogu, i davaću joj svake nedelje po jedan dolar.

On voli crkvu i želi da daje Bogu. Zašto da ne? Crkva ga je naučila velikoj tajni pozitivne vere, koja je za njega otvorila nove vidike nade. Ovaj čovek, iako neobrazovan i gotovo siromašan, ipak je reagovao na onu atmosferu punu naboja koja se u crkvi stvara oslobađanjem duhovne snage. Poslušao je poruku o postizanju harmonije s Bogom i učenju o životu u veri.

Verovao je u poruku i primenjivao ju je. Ona ga nije oslobodila njegovih nedaća. Tako nešto nije mu nikad ni bilo obećano. Ali dala mu je znanje i moć da se bori s tim nedaćama i pobjedi ih. O vrednosti ovog iskustva svedoči činjenica da je, dobivši, poželeo da podeli s Bogom. Razborita je i važna činjenica da, ako težimo duhovnim vrednostima samo za sebe, one će postati beživotne u našim rukama; ali ako dobijamo i dajemo, one se obnavljaju.

Viđao sam kod ljudi preobraženja, pod uticajem duhovne sile, koja su bila gotovo neverovatna. Gledao sam ljude kako u crkvu dolaze kao jedna vrsta ličnosti i odlaze kao sasvim druga. U crkvi se uče tehnike kreativnog življenja i ističu konkretne metode upotrebe dinamičkih načela za prevazilaženje neuspeha, pobeđivanje straha i lečenje tuge. U crkvi može da vam se dogodi nešto što može u potpunosti da izmeni nabolje sve u vašem životu. Bilo bi, odista, vrlo mudro ako biste se trgli na ovu mogućnost.

U metodističku crkvu Marbl kolegijat svake nedelje dolaze ljudi svih vera, ali i oni koji ne veruju. Među njima ima mladih i starih, prefinjenih, siromašnih, bogatih, moćnih i poraženih. Svi su tu, izmešani s grupom naj srećnijih ljudi koje ste ikad videli, ljudi čiji se život promenio. Trebalo

bi da ih čujete kako pevaju. Njihov entuzijazam je zarazan. Njihova je religija srećna, jer za njih simbolizuje pobjedu nad samim sobom i svim pogrešnim i poražavajućim stvarima koje su im ranije krale životnu radost. Sama atmosfera puna je dinamike.

Dozvolite mi da vam ispričam o drugom čoveku, koji je, poput našeg razvodnika iz Bronksa, našao odgovor; samo što je ovaj bio bankar. Duhovni zakoni ne biraju ljude. Na raspolaganju su svima koji su spremni da veruju i primenjuju ih i žive na duhovnom nivou.

Stajao sam s ovim bankarom jedne letnje nedelje ispred male seoske crkve u kojoj smo obojica prisustvovali liturgiji. „Kako je crkva divno mesto“, rekao je Bil. „Kad bi ljudi samo znali šta mogu da dobiju u crkvi, sjatili bi se ovde u hiljadama.“ (Možda je to razlog što se danas mnogi ljudi svake nedelje slivaju u crkve.)

Govorio je o nečemu što je iz ličnog iskustva znao da je tačno, a to je najsigurnija od svih potvrda. Pre nekoliko godina, bio je direktor banke, ali je usled nekih neslaganja otpušten i, u svojoj pedeset drugoj godini, našao se bez posla. Njegova prva reakcija bila je panika, jer je imao dvoje dece na koledžu i druge finansijske obaveze. Obuzela ga je mržnja prema ljudima odgovornim za njegovo otpuštanje. Naposljetku se predao razornom očajanju, uveren da je gotov.

Upravo tada je došao u crkvu, očajnički tražeći izlaz. Čuo je za jednostavna, dinamična načela vere. Zatim smo Bil i ja razgovarali. Hteo je da zna kako religijska vera može da mu pomogne.

Rekao sam: „Prvo moraš da izbaciš iz sebe svu tu mržnju. Moli se za te ljude. Neprijateljstvo nagrizi dušu i ometa kanal kojim teče duhovna i kreativna snaga.“

„To je teško“, rekao je, „ali pokušaću.“

„Zatim“, rekao sam, „moraš da se oslobodiš straha. Stavi s poverenjem svoje probleme u Božje ruke i veruj da će te On voditi.“

Pridržavao se ovih uputstava i nastavio da primenjuje ovaj novi način razmišljanja, iako su se stvari samo pogoršavale. U finansijskom pogledu, došao je dotle da je morao da pribegne branju borovnica da bi imao za

namirnice. To bi bilo dovoljno da sasvim obeshrabri većinu ljudi i ranije bi verovatno i na njega uticalo na isti način, ali u njemu je na delu bila njegova nova vera. Osećao se čudno miran i bio je u stanju da u svom teškom iskustvu sagleda kreativne vrednosti.

„Ranije smo moja žena i ja bili toliko zauzeti da smo postali gotovo stranci jedno drugom. Branje borovnica na suprotnim stranama granatog žbuna pomoglo nam je da se istinski upoznamo. Njen osmeh, divota njene duše, divne stvari koje je rekla i odanost s kojom je stajala uz mene osnažili su me. Pronašli smo Boga i jedno drugo na parceli s borovnicama“, rekao je, s mnogo nežnosti.

Danas je Bil na čelu banke u maloj varoši i, što je još važnije, konstruktivan faktor u svojoj crkvi i zajednici. Kad ga ljudi pitaju o stvarima vezanim za biznis, ide i dalje od toga i daje im neke korisne savete o tome kako da veruju i uspeju. Na svoj praktičan način, prenosi im jednostavnu, dinamičnu, kreativnu filozofiju Isusa Hrista.

Morate uvek imati na umu da možete da ostvarite viši nivo života. Tek malobrojni ljudi shvataju svoje stvarne mogućnosti. Mnogi veruju da „obični“ ljudi moraju celog svog veka da ostanu obični. Taj koncept je lažan i kleveta je ljudske prirode i Boga koji vas je stvorio. Jedna od glavnih funkcija duhovne istine je da otkrije i oslobodi izuzetne mogućnosti u takozvanim „običnim“ ljudima. Ja lično ne verujem da je bilo koje ljudsko biće obično. Dopada mi se misao dr Harolda Č. Kejsa, predsednika Univerziteta u Bostonu, koja glasi: „Duh demokratije je verovanje da svako može da postane veliki.“

Zašto neke ljude naizgled stalno prati neuspeh? Zašto im stvari tako često kreću po zlu? Zašto doživljavaju neprekidan niz iritirajućih frustracija, a njihovi projekti i planovi često propadaju? U većini slučajeva, analiza otkriva da je nesposobnost vezana za pojedinca, a ne za okolnosti. Ako vam kontinuirano ide naopako, možda je psihologija pogrešnosti u vama i trebalo bi je korigovati.

Ne gubite vreme žaleći se na uslove ili druge ljude. Suočite se iskreno s mogućnošću da je vaše razmišljanje možda pogrešno; da su vaše nevolje

možda u vama. Nije u pitanju nedostatak sposobnosti, već će pre biti da su vaša mentalna dispozicija i pristup obojeni mislima o neuspehu i, prirodno, usledi neuspeh. Takođe, može biti da su vaši stavovi oštri, kritični i neprijateljski prema drugim ljudima, pa se zbog toga ljudi udaljavaju od vas, ne razumevajući zašto ste takvi. Na razne suptilne načine, nedostatak lične unutrašnje harmonije brzo se odražava u vidu neharmoničnih odnosa s ljudima. A vaš odnos s drugim ljudima je od dubokog značaja za vaše sopstveno življenje.

Važno je naglasiti i da osnovni faktor uspešnog življenja nije koliko znate ili koliko teško radite, mada nijedno od to dvoje ne bi trebalo omalovažavati. Najvažniji faktor jeste ono u šta verujete i koliko iskreno. Taj zakon izrekao je Vilijam Džejms, jedan od najvećih mislilaca u američkoj istoriji, koji je rekao: „Najvažniji faktor u svakom poduhvatu je vaša vera. Bez vere ne može biti uspešnog ishoda. To je fundamentalno.“

Na gimnazijskoj proslavi, preko pozornice protezao se transparent na kojem je velikim slovima bio ispisan moto škole: „Pobeduju oni koji veruju da mogu.“ Maturanti koji u svet odu s tom istinom urezanom u um učiniće nešto konstruktivno, pod uslovom da nastave da se pridržavaju tog koncepta. Koji god da je vaš cilj, možete da ga postignete ako verujete da možete i potom nastavite da verujete čak i onda kad je teško verovati.

Ova istina je toliko dinamična da čak i najneverovatnije osobe često demonstriraju njenu snagu. Na primer, posao pomoćnika upravnika na železničkoj stanici u velikom gradu bio je da pere podove. Imao je četrdeset pet godina i bio je perač podova. Izgledalo je da čovek s takvim radnim mestom ne može imati nikakvu naročitu budućnost.

Međutim, bio je tu i jedan konduker, čovek od vere, koji je stalno dolazio na tu stanicu. Zavoleo je perača podova i jednog dana mu je rekao: „Trebalo bi da imaš neki bolji posao od ovog.“

„Kako?“, upitao je čovek sumorno. „Imam ženu, troje dece i staru majku, a školu nisam završio; uz to, čovek u ovoj zemlji više ne može da napreduje kao nekad. Ti su dani zauvek prošli.“ Izrekao je tako ciničnu, negativnu filozofiju koju poslednjih godina tako često slušamo.

Međutim, konduker ga je naterao da poveruje u svoju zemlju i sebe i podsetio ga na sve što Bog može da učini s osobom koja se uzda u Njegovu milost. Slikao je sliku nečega boljeg, sve dok ta slika nije počela da se formira u čovekovom umu. To je stavilo u dejstvo dinamične sile koje su podstakle događaje. Jednog dana konduker mu je rekao da jedan čovek u obližnjem gradiću želi da proda kiosk s hamburgerima. Inspirisao je peraća podova da ode i razmotri mogućnost.

Kad je stigao u gradić, ustanovio je da je tražena cena za kiosk s hamburgerima tri stotine pedeset dolara, a naš potencijalni ugostitelj imao je da uloži svega dvadeset pet dolara gotovine. Međutim, sad je imao nešto vrednije od novca. Imao je pozitivne misli. Razvio je pravu veru, a vizija bolje budućnosti koju je stalno pothranjivao učinila je njegove lične reakcije dinamičnim. S ovim svežim, novim svojstvom uma nije bio spreman da prihvati poraz. Stoga je, pažljivo i moleći se, razmotrio situaciju i predložio vlasniku da kiosk kupi bez plaćanja kapare, s tim da mu u roku od jedne godine plati iznos od pet stotina dolara. Iako bi vlasnik kioska u svim drugim okolnostima nestrpljivo odbacio takvu ponudu, nešto u duhu ovog čoveka impresioniralo ga je i prihvatio je. Potom je čovek sredio s piljarom i mesarom da mu svakog dana daju namirnice na kredit, s tim da ih on narednog jutra plati od jučerašnje zarade.

Od tog očajničkog početka, nekada letargični i poraženi perać podova radio je i verovao s jednakom marljivošću, i danas poseduje vrlo lep restoran. Na njegovom jelovniku odštampani su ovi stihovi, koji krepe duh posetilaca, dok njegova dobra hrana krepi njihova tela.

Ako misliš da si poražen, jesi;
Ako misliš da ne smeš, i ne smeš;
Želiš li pobeđu, a misliš da ne možeš,
Gotovo je sigurno da i nećeš.
Misliš li da ćeš izgubiti, izgubljen si;
Jer saznajemo stalno, noću i danju,
Uspeh počinje od čovekove volje;